

DEVLET KONSERVATUVARI
İLK MEZUNLARININ

50. Şeref Yılı

TÖRENİ

DEVLET TİYATROLARI

**T.C.
KÜLTÜR BAKANI
NAMIK KEMAL ZEYBEK**

PROGRAM

AÇILIŞ

- ▶ İSTİKLÂL MARŞI
- ▶ KONSERVATUVAR MARŞI
- ▶ İLK MEZUNLARIN SALONA GİRİŞİ
-
- ▶ MAARİF VEKİLİ HASAN ÂLİ YÜCEL'İN KONUŞMASI
- ▶ KONSERVATUVAR MÜDÜRÜ
ORHAN ŞAİK GÖKYAY'IN KONUŞMASI
- ▶ ÖĞRENCİLERDEN NÜZHET ŞENBAY'IN KONUŞMASI
-
- ▶ GENÇ SANATÇILARDAN "OTELCİ KADIN"
(Okuma Tiyatrosu)
- ▶ İLK MEZUNLARIN TAKDİMİ
- ▶ KONSERVATUVAR MARŞI
- ▶ SAHNEYE GEÇİŞ (İLK MEZUNLAR)
- ▶ EROL GÖMÜRGEN'İN KONUŞMASI
(Devlet Op. ve Balesi Gn. Md.)
- ▶ Prof. BOZKURT KURUÇ'UN KONUŞMASI
(Devlet Tiy. Gen. Md.)
- ▶ KÜLTÜR BAKANI
NAMIK KEMAL ZEYBEK'İN KONUŞMASI

KAPANIŞ

*3 Haziran 1991 Pazartesi günü
Saat: 20.30'da yapılacak olan
Devlet Konservatuvarı İlk Mezunlarının*

"50. ŞEREF YILI" Törenine

*Sayın eşinizle birlikte
teşriflerinizi rica eder.*

Yer: (1941 Yılı Tatbikat Sahnesi)
Devlet Resim ve Heykel Müzesi Salonu
Ankara

DEVLET KONSERVATUVARI
İLK MEZUNLARININ

ANMA TÖRENİ

Devlet Konservatuvarı İlk Mezunlarının
50. ŞEREF YILI Töreni (1941-1991)
3 Haziran 1991 Ankara

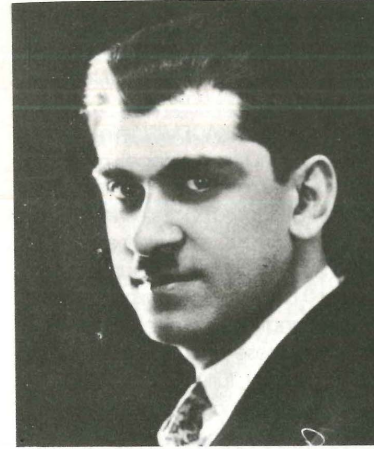
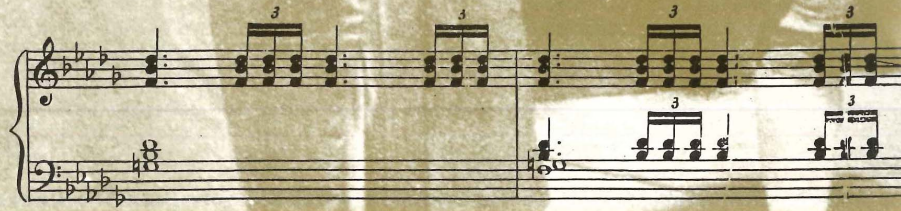
ÖZEL SAYI

Devlet Tiyatroları Genel Müdürü : Prof. BOZKURT KURUÇ
Başdramaturg : OKAN KILAN
Kapak ve Sayfa düzeni : FİKRET TAT
Yapım : LAGA Ltd.Şti. 126 38 27 ANKARA

KONSERVATUVAR MARŞI.

Müzik:
Necil Akseş, Ulvi Erkin

Söz:
Orhan Şaik Şenyay

TDV İSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 058-113/2

Maarif Vekilimiz HASAN ÂLİ YÜCEL'in DEVLET KONSERVATUVARI İLK MEZUNLARINI VERİRKEN söyledikleri nutuk

Büyük Şefim, Yüce Reiscumhurumuz, sayın arkadaşlarım,

1941 yılının 3 temmuzu, Atatürk İnkılabının insanlığa kazandırdığı hakiki medeniyet kıymetlerinden birinin gerçekleştiğini istikbale nakledecek tarihtir. Son asır içinde bizden önce gelenlerin Türk sanatı için gördükleri rüya, bu tarihte tahakkuk ediyor; o itibarla 3 temmuz 1941, emelle ve dilekle dolu bir devrenin sonudur. Fakat bu tarih, aynı zamanda gelecek nesiller nazaranında, vazifesini başarmış insanların gönüllerinde duyabilecekleri kuruluş saadetini ifade edecektir. Onun için 3 temmuz 1941; hayırlı, şerefli ve Türk milletinin medeniyet yolunda nelere kudretli olduğunu ispat edici bir başlangıç tarihidir.

Cumhuriyet rejimi, bu başarıyı nasıl elde etti? Bu nokta üzerinde durmak, fani şahıslara muvaffakiyet hissini dağıtmak için değil, bizden sonra bizim yerlerimizi alacak olan nesillere, nasıl çalışırlar ve nasıl hareket ederlerse muvaffak olurlar; onu göstermek içindir. Gün-lük işler yapmayı istemeyip, milletlerin edebiyetlere saplanacak hayatını yüreklerinde yavaşatanlar böyle yapmak mecburiyetindedirler. Biz, yalnız hale değil, kendimizi, bilhassa istikbale hesap vermekle mükellef saymaktayız.

Arkadaşlarım,

Şimdi içinde bulunduğunuz Devlet Konservatuvarının ilk çekirdeği, 1924-1925 ders yılında bu binanın hemen yakınındaki küçük eski evlerde kurulan Musiki Muallim Mektebidir. Bundan önceki geçmiş yıllarda ve devirlerde devletin bu mevzu esaslı bir surette el koyduğunu bilseydirm, Devlet Konservatuvarının doğuşuna oradan başlardım. Musiki Muallim Mektebi, hemen on seneye yakın bir zaman okullarımıza müzik öğretmeni yetiştirmeye çalıştı. On sene kadar sonra yeni bir ihtiyaç kendini şiddetle hissettirmişti. O zaman Maarif Vekili olan Hikmet BAYUR, Musiki Muallim Mektebi, Riyaseticumhur Filâmonik Orkestrası ve temsil şubesinden mürekkep bir akademinin kurulmasını temin etmek üzere bir kanun hazırladı ki bunun adı, MİLLÎ MÜSİKİ VE TEMSİL AKADEMİSİNİN TEŞKİLÂT KANUNU'dur. Büyük Millet Meclisinde kabul tarihi, 25 Haziran 1934 tür. Bu kanunun birinci maddesinde ülkü ve amaç şöyle ifade edilmiştir: «A. — Memlekette ilmi esasalar dahilinde milli musikiyi işlemek, yükseltmek ve yaymak, B. — Sahne temsiline her şubesinde ehliyetli unsurlar yetiştirmek, C. — Musiki muallimi yetiştirmek.»

Bu amaca varmak için alınmış olan tedbirler kâfi değildi; nitekim talebenin bu şubeye nasıl alınacağı, nekadarkı okuyacağı, öğretim esasları kanuna girecek şekilde olgunlaşmış

bir halde bulunmuyordu. Bunun içindir ki, aynı yılın haziranından sonraki aylarında Hikmet BAYUR'u takip ederek vazife alan Maarif Vekilimiz Abidin ÖZMEN bu eksik cihetleri tesbit etmek üzere Türk Mütehasıslarından mürekkep bir kongre topladı. Bunun içinden ayrılan sekiz Türk müzikçisinin hazırladığı raporda "TÜRKİYE MUSİKİ VE TİYATRO AKADEMİSİ" nin ana çizgileri tesbit edildi. Bu rapor, memleketin her türlü musiki ihtiyacını temin edecek müzik ihtisas şubelerini havi müessesenin kurulması teklifini ileri sürüyordu. Bundan başka musiki ve temsil sanatlarıyla plâstik sanatların o zamana kadar muhtelif tedrisat daireleri tarafından idare edilmeyip kendine has bir mercie raptı düşünümüştü. Rapor, müzik şubesi hakkında fikir vermekle beraber temsil işleri için hemen hemen sakit vaziyette idi. Onun için birinci kısım arzu edilir şekilde sistemlendi; ancak ikinci kısım 10 haziran 1935 tarihinde Büyük Millet Meclisince kabul edilen Teşkilat Kanununda Güzel Sanatlar, Ar Genel Direktörlüğü adıyla Maarif Vekâleti içerisinde müstakil bir mercie nail oldu. Mesele bitmiş değildi. Bu işin bilmediğimiz tarafları çoktu. İşler ve şahıslar hakkında türlü görüşler, türlü telâkkiler vardı. Tamamiyle yeni bir teşkilat isteyen ve kanunî mevzuların mücerret mefhumlarını tahakkuk ettirecek ana fikir ve teşebbüslere muhtaç olan bu işi başarmak için Maarif Vekilliği, Avradan mütehasıs getirtmeye kara verdi. Gene aynı vekil arkadaşımızın zamanında Berlin Yüksek Müzek Okulunun Kompozisyon Profesörü Paul HİNDEMİT, Türkiye'de müzik kültürünün kurulması işlerinde Maarif Vekilliğinin müşaviri olarak tetkiklerde bulunmak ve bu çalışmaların neticesinde tafsilatlı bir rapor vermek üzere bir ay için Ankara'ya davet edildi. Berlin'de imzalanan mukavelenin tarihi, 27 mart 1935 tir, 1935 nisan 1936 mart, 1937 ilkteşrin aylarında Ankara'da bulunmuş ve memleketimizde müzik hayatının kurulması için müteaddit raporlar vermiştir. Sahne işleri için de Profesör Carl EBERT, 1935 senesinde opera ve umumi sahne meseleleri üzerinde görüşmek üzere 10 gün için Türkiye'ye gelmişti. Profesör bilâhâre 1936 şubatında ve ikinci teğrinde tekrar memleketimizde bulunmuştur. Gerek Profesör HİNDEMİT gerek Profesör Carl EBERT, büyük bir hüsnüniyetle ve sahip oldukları yüksek bilgi ve tecrübeyle bu müessesenin esaslı bir surette kurulup tam verimli olarak yürütmesi için bütün varlıklarını vermiş olmakla beraber ancak bir sene içerisinde bir veya iki ay memleketimize gelebildikleri için, kendi tavsiyelerini yakından takip edemiyorlardı.

Muhterem selefim Saffet ARIKAN'ın bu davada sarfettiği emekleri burada şükranla anarım. Bütün bunları sizlere şunun için arz ediyorum ki, olup bitikten sonra basit gibi görünen ve şurası burası kolayca tenkit edilen işler ne müteakıs yorgunlukların, ne güçlüklerin ve ne gönül üzüntülerinin mahsulüdürlere; bunu iyi bilmeli.

Müessesemizin tarihine devam edelim:

Profesör Carl EBERT'in devamlı surette sahne işlerinin başına geçebilmesi ancak 1939 yılında mümkün oldu. Müzik işleri organize edilmiş bulunduğu için opera ve sahne üzerinde duyduğumuz rehberlik ihtiyacı bu sahada artık mevcut değildi. 1936 ilkteşrinde temsil şubesi için açılan imtihana çok az istekli çıktığı için tekrar kabul imtihanı yapmak mecburiyetinde kalan bu müessese, artık bir sanat şahsiyeti olmak üzere teşekkül etmiye başlıyor ve 1939 da bol bol talip bulabiliyordu. 1934 senesinde çıkmış olan kanundan sonra geçen beş senelik devre içerisinde bu kanunun maksat ve gayeyi ifade etmemekte bulunduğu ve teşkilâtı tam olarak göstermediği anlaşılacak yeni ve ihtiyaçlara uygun bir kanun lâyihası hazırladık. Bu kanunla, hattâ ismi üstünde tereddütler izhar edilen bu müessesenin, adı konuşuluyor ve teşkilâtı tesbit edilmiş bulunuyor. Büyük Millet Meclisinde esaslı münakaşaları celbeden bu kanunla Devlet Konservatuarı, nasıl talebe alınacağına kadar, anayasasını kurmuş demektir. Hemen ifade edeyim ki, aradan geçen bir yıldan pek az

fazla bir zamana rağmen müessesenin bizi memnun eden inkişafı, yeni bazı kanuni hükümler almıya ve kekilliğimizi icbar edecek hale gelmiştir. Bu değişmeyi, bir kararsızlık değil canlı bir varlığın büyümesi ve bilhassa çabuk büyümesi manasına almalıdır. Yoksa ne koyduğumuz prensiplerden küçük bir fedakârlık, ne tatbik ettiğimiz usullerden ufak bir inhıraf vardır.

Arkadaşlarım; bugün Devlet Konservatuarıyla, şefleri ve azaları bize iffihar verecek, tekemmül etmiş bir orkestra ve verimli çalışan bir temsil şubesi ve her ikisinin mezcinden doğan bir operamız vardır diyebiliriz. Devlet Konservatuarımız, başta en büyüğümüz ve şefimiz olduğu halde milletimizin gözünde ve kulağında ve memleket meydanında imtihan vermektedir. Milletimizin büyük alâkası, alkış ve sevgisi; başladığımız işte muvaffak olduğumuzun ve olacağımızın delili olduğu kadar teşvikidir de.

Gözden uzak tutulmasını bilhassa istihdam ederim ki, insanlığın en müthiş savaşlarından birini yaptığı böyle bir devirde ve harp yangınının dumanları ve kıvılcıklarının göklerimizde vurduğu böyle bir zamanda, tiyatro temsilleriyle, opera ile meşgul olmamız, güzel sanat davasına nasıl ciddi bir mana verdiğimiz tarihe geçecek kadar kuvvetli burhanı telakki edilmelidir. Biz, tiyatro ve opera şeklindeki temsil sanatını, bir medeniyet meselesi halinde alıyoruz. Onun içindir ki aziz memleketimizin her vaziyette müdafaa için, her türlü fedakârlığı yapmakla uğraştığımız şu anlarda, sanatın bu şubesindeki inkişafına da, onu durdurmak değil, bilâkis yürüyüşüne hız vererek, devam ediyoruz.

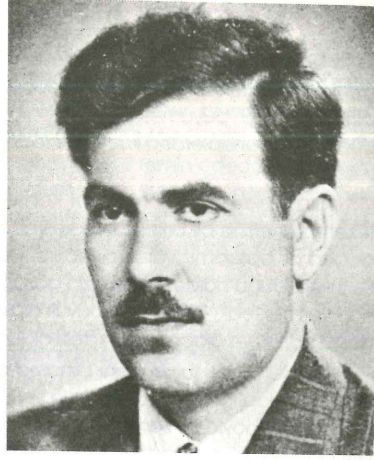
Bir gün bizim gibi bütün insanlığın idrak edeceğine inanmış bulunduğumuz TÜRK HÜMANİZMASININ yepyeni bir safhası, Devlet Konservatuarının bağrından doğmaktadır. Türk hümanizması, beşer eserine istisnasız kıymet veren, ona zamanda ve mekânda hudut tanımayan hür bir anlayış ve duyuştur. Hangi millettense olsun insanlığa yeni bir düşünüş, yeni bir duyuş getiren her esere bizim yürüklerimiz besleyeceğimiz his, ancak saygı ve hayranlıktır.

Biz bu saygı ve hayranlık duygumuzu nazari bir bakışla değil, yaparak ve yaşayarak, kendimizin kılarak ifade ediyoruz.

Müellif bizden olmayabilir, bestekâr başka millettense olabilir. Fakat o sözleri ve sesleri alan ve canlandıran biziz. Onun için Devlet Konservatuarının temsil ettiği piyesler, oynadığı operalar bizimdir, Türktür ve millîdir. Bizden olacak müellif ve bestekâr da ancak bu yolda yetişecektir. Ömründe bir kez bile, ananelerinin kurulduğu memleketlerden hiç birinde, bir tek opera seyretmemiş olan evlâtlarımızın, doğru bir rehberlikle nihayet üç dört sene içerisinde erdikleri zafer derecesi, yalnız onların bu sadakâri başarılarını değil, Türk milletinin medeniyetin her cephesinde ne kudretli bir istidadın sahibi olduğunu göstermektedir. Bundan daha millî, daha öz nasıl bir hayat tecellisi olabilir?

Çok kereler, Avrupa'nın türlü memleketlerinde yaşayarak bu nevi eserlerin dünyanın en yüksek temsil müesseselerinde sahneye konduğunu görenler gördüm ki meselâ BUTTERFLY'ın temiz Türk kıızı mümessilini seyrederken gözleri yaşardı. Niçin? Sanat hayatının daha başlangıcında bulunan bu ve diğer genç sanatkârlardan çok daha kuvvetlerini görmüş oldukları halde, göz kapaklarından akışını durduramadıkları sevinç yaşlarıyla bir rüyanın hakikat olduğuna şahit oldukları için... Türk sanatkârlarının sesi, sahnenin önünü çevreliden duvarları aştı, bir zamanlar kuşuğmaz kervan geçmez diyarlardan olan en uzak Türk köylerine ulaştı. Sanmasınlar ki, bu Türk çocuklarının kendi türkülerine benzemez bir eda ile

ORHAN ŞAİK GÖKYAY

söyledikleri musiki eserine o köylüler kulaklarını tıkadılar. Hakikat bunun tam zıddıdır. Türkten gelen her güzel şey, Türk için kendinindir. Türk çocuklarının ağızında, gene türkçe olarak gönüllerine çarpan bu ses dalgaları, her medenî temasa idrakini açık tutan her seviyedeki Türk için bir bahar rüzgarı oldu.

Biz, yarınların insanlarıyız. Emeklerimizi, bilgi ve duygularımızı, yaptığımız bütün işleri bizden sonra geleceklere bir miras değil, bir vasiyet olarak terk ediyoruz. Aziz Milli Şefimizin «Biz Sabırlıyız» derken gözlerinde parlayan ışıkların ne kadar uzak istikballere aktığını, yanbaşında dinlerken bütün ruhumla gördüm diyebilirim. Türk milleti, bugün de beşer medeniyetinin aradığı ve muhtaç olduğu bir terakki unsurudur. Fakat yarın daha çok aranacağız ve bize daha çok ihtiyaç duyacaklar.

Genç sanatkarlar,

Son sözlerim sizindir: Cumhuriyetin ve İnkılâbın ölmeyen kurucusu ATATÜRK'le onun ideal arkadaşı ve yeni Türk medeniyetinin büyük mübeşşiri İSMET İNÖNÜ, sizin böyle bir müessesede içinde yetişip var olmanızın ilk ve kutsal sebepleridir; buna, her şeyden önce inanınız. Bu hakikate imanınız derecesinde müstakbel hayatınızda muvaffak olacaksınız. Sanat hayatınız, ancak fazilet ve ibda hayatı olmalıdır. Sanattaki muvaffakiyetlerinize bütün dünyanın büyük saydığı insanları, Türk milletinin zekâ ve vicdanına ses olarak, söz olarak ve hayat olarak, sizler sindireceksiniz. Bu sahadaki sanat dehasıyla Türk milletinin yaratıcı dehası, sizin vasıtanızla temas edecektir. Vazifeniz büyük, şerefli, fakat güçtür. Hususi hayatınızı iyi tanzim ettiğiniz nisbette sanat hayatınız düzgün gidecektir. Rehberiniz, iyilik ve güzellik; işiniz daima yaratmak olmalıdır. Sizi, Türk Devlet Konservatuarının ilk mezunları olarak selamlarım. Aziz Şef'imim, müzik ve temsil şubesinden ilk defa çıkan sizlere lütfettikleri armağanlar, onları vereceğim arkadaşlarınızın şahsında hepimiz için bir iltifat ve bir teşvik nişanesi olmalıdır. Sizlerin Türk evlatları olarak yüreklerinizde ve unutmıyan hafızalarınızda bu tarihi günün nasıl devam edeceğini biliyorum. Hepinize canımdan ve yüreğimden gelen sevgileri, muvaffakiyet dileklerimi veririm...

DEVLET KONSERVATUVARI İLK MEZUNLARINI VERİRİKEN KONSERVATUVAR MÜDÜRÜ ORHAN ŞAİK GÖKYAY'IN NUTKU

Aziz Milli Şefimiz, muhterem misafirlerimiz,

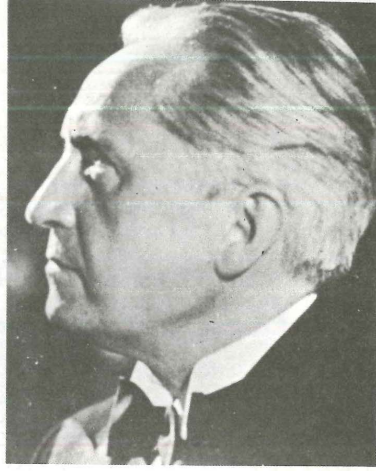
Devlet Konservatuarı ilk mezunlarını vermiş olmanın heyecanı ve bahtiyarlığı içinde- dir. Milli Şef'in, bugünün hatırasını, unutulmaz ve kıymet biçilmez bir teveccüh halesi ile sar- dığını görmekte, başımızda şereflerin en büyüğünden bir çelenk, bu heyecan ve bahti- yarlığımızı hudutsuz buluyoruz.

Büyük cehitler isteyen çetin bir sanat sahasında, kendilerini memleket hizmetine vere- cek olan çocuklarımızın bugünkü gururu daha talebeliklerinde, çalışmalarının ilk mütevazı meyvalarını idrak ettikleri günlerde, mazhar oldukları büyük teşvik ve iltifadlarla başlar. Fa- kat bu gururun yanında asil, bize peşin olarak bahşedilen teveccühleri hak etmenin, onla- ra lâyık olmanın azmini taşıyoruz. Biliyoruz ki vatan hizmetinde, onun evlatlarına düşen vazife- lerin bittiği ve gayesine ulaştığı bir gün yoktur. Bizim için her zaman güzel olan bu yur- dun, imanı bize ayrılan bu sanat sahasında yaptığımız işin, zevkenden başka, zevkenden fazla, bir memleket vazifesi olmak haysiyet ve şerefiyle yüklü olduğundan haberdarız. Bu sahada muvakkiyetin, ancak hepimizin bütün varımızı vakfetmekle elde edilir, uzun sabır- larla olgunlaşır, sanki yıldızların dallarından koparılır, güç koparılır bir meyva olduğunu anlı- yoruz. Gerçi bu müşterek çalışmanın kendine has bir mevki ve huzuru vardır. Fakat asil zevk, dinçleşen, güzelleşen ve yükselen memlekete verilen emeklere iştiraktedir, bu iştirak- in gönüllere verdiği itminandadır.

Bu zevk, bu yurtta güzel olan ne varsa, güllerinin renginde dökülen şehit kanına ka- dar, kuşlarının ötüşünden akşam ufuklarına irisam eden bir garip köyün hüznüne varınca- ya kadar hepsini dile ve hayata getirmektedir. Biz, bu vatandan, onun suyundan, topra- ğından, göğünden, bayrağından ne aldıkça hepsini gene ona armağan etmekle bahti- yarlık bulacağız; onu bahtiyar etmekle bahtiyar olacağız.

PAUL HINDEMITH

CARL EBERT

Büyük vaitleri bir tarafa bırakıp mütevazi çalışmalarımıza dönüyoruz. Bizi asıl bu çalışmaların ifade ve temsil edeceği kanaatindeyiz.

Sıra şükranlarımızı ve minnetlerimizi ifadeye gelince bütün konuşulan dilleri imdada çağırarak lâzımdır. Vatanın bağrından kopup bizi saran bu hararetin, milletin tehâlükünde ifadesini bulan sanat aşkının minneti içimizde kurmak bilmeyen büyük nehirlerin akışıyla çağıldar ve işte burada vatani ve milleti temsil eden Aziz Milli Şefin ayaklarına döküdür.

Bütün ihtiyaçlarımızı karşılamak ve muvakkiyetimizin bütün sebeplerini hazırlamak hususunda içimizden biri olarak çırpınan, bize candan bir insan rehberliği yapan kıymetli ve sanatkar Maarif Vekilimiz Hasan-Ali Yücel'e huzurunuzda teşekkürlerimi tekrarlamak zevkinden kendimi alamıyorum. Bugünün şerefini bize bahşedenlere ayrı ayrı teşekkür eder, hepinizi hürmetle selamlarım.

Talebeden Nüzhet Şenbay'ın Nutku

Büyüklerimizin kıymetli sözlerinden sonra benimkileri dinlemeğe hazırlanmak nezaketinde bulunduğunuzdan dolayı teşekkür ederim. Bugünden huzurunuzda duyduğumuz sevincin derinliğini tarif edemem. Bunu tam ve hakiki bir surette duyabilmek için bizim yerimizde olmak lazımdır. Bu sevincin büyüklüğü Türk Konservatuvarının ilk mezunları oluşumuzdan ileri geliyor. Türk Konservatuvarı, uzun zamanlar yalnızca arzulanmış olan bu müessese, bugün artık bir hakikattir ve biz o hakikatin ilk eserlerini teşkil ediyoruz. Memleketin yükselmesi ve ilerlemesiyle alâkalı güzel, iyi ve faydalı her fikri hayal ve temenni sahasında bırakmayarak onu hakikat sahasına çıkararak büyük kudret, cumhuriyetin emsalsiz başarılılık kudretidir.

Güzel, iyi ve faydalı bir fikir, büyük bir hamle, sonra devam ve sebat. Bıkmaksızın, üşenmeksizin.. Ve nihayet beklenenin elde edilmesinden doğan bir iç ferahlığı ve huzur...

Fakat biz ilk mezunlar...

Acaba, devletin bize vermek arzusunda bulunduğu bütün vasıfları haiz miyiz? Biz, bunu kestirecek mevkiye değiliz. Ancak, o kadar kuvvetli bir imanımız ve o kadar tükenmez bir enerji hazinemiz var ki bu, bizi çizilen ülkeye doğru daima daha ziyade tekamül ederek ilerletmeğe kâfi gelecektir. Vazifemizin ne kadar güç olduğunu biliyoruz. Fakat cumhuriyet idaresi bize yılmadan çalışmak kudretini aşmış, gayeye erişmekteki hazı tattırması, devamlı çalışmanın karşısında her şeyin elde edilebileceğini öğretmiştir.

Bu müessesenin barındırdığı sanat şubeleri içinde hepsinin enstrümantal müziğin, kompozisyonun, operanın ve tiyatrunun yüklediği vazifeler muazzamdır. Her birinin kendine göre güçlükleri vardır. Müzik, Türk ruhunu terennüme, temsil, Türk sahnesinin temellerini atmaya çalışacaktır. Çok güç bir vazife. Öyle bir güç bir şey ki.. Örneğimiz yok. O örnek biz olacağız. Yalnız bunu düşünmek, göğüs germek zorunda bulunduğumuz müşkülü izaha kâfidir.

Fakat biz başarmak için elimizden geleni yapacağız. Çalışmalarımız karşısında büyüklüğümüzün yüzlerinde göreceğimiz küçük bir memnuniyet parıltısı bize bütün yorgunluklarımızı unutturacak ve muvaffak olmanın şerefi bizim için dünyanın en büyük mükâfatı olacaktır. Biz bu mükâfatı bütün temsillerimizde, konserlerimizde daima aramızda gördüğümüz ve bizi, bütün kudretimizle lâyık olmağa çalıştığımız iltifatlara gark eden Milli Şefimizin alâkalarında bulduk. Biz bu mükâfatı Sayın Başvekilimizin yakından ve muvaffakiyetlerimize müessir ilgilerinden ve bizim bütün ihtiyaçlarımızla bi baba şefkatiyle meşgul olan kıymetli Maarif Vekilimiz Hasan - Ali Yücel'in, hastalandığımız zaman yatağımızın başına kadar gelip aramalarında, bizimle beraber geçirdiğimiz mütalea saatlerinde, kulis arkasına kadar sokulup esirgemediği teşvik ve iltifatlarında, bunların hepsinin ayrı ayrı taşıdığı samimiyet ve hararete bulduk. Halkımızın bizi görmek için, yani kendi içinden çıkarları, kendini görmek için gösterdiği tehâlükün minnettariyiz. Bizi görmiyenler sesimizi duymak için aynı tehâlükle radyolarının etrafına toplandılar. Öyle sevgi, öyle ilgi görüyoruz ki minnet ve şükranlarımızı her fırsatta tekrarlamak, vesileler icat edip tekrarlamak bizim için zevk olmuştur. Bunlar muvaffak olmak yolundaki cehtimizin muhtaç olduğu kudreti yetesiye vermekte devam edecektir. Bu mükâfatların mükâfatı olarak, bu günümüzde bize verilen şerefe bütün arkadaşlarımızın namına teşekkür ederim.

DEVLET KONSERVATUVARI İLK MEZUNLARININ 50. ŞEREF YILI ANMA TÖRENİ PROGRAMI

AÇILIŞ

Genel Müdür Prof. BOZKURT KURUÇ
Genel Koordinasyon ERGİN ORBEY
..... OKAN KILAN

Rejisör ERGİN ORBEY
Reji Yardımcısı MÜNİR CANAR
..... ALPAY İZBIRAK

Dekor SERTEL ÇETİNER
Işık FAHRETTİN ÖZEN
Sunanlar MÜNİR CANAR

ALPAY İZBIRAK
EMRE ALPAGO
ATSIZ KARADUMAN
CAHİT ÖZTÜFEKÇİ
HAKAN GÜNERİ
HAKAN VANLI
ALİ İPİN
HAKKI ERGÖK

TÜLAY BURSA
ADVİYE ÖZTÜRK
HATİCE ERGÖK
ZEYNEP KARASU

Sahne Amiri EVİNÇ SEÇİL ATASOY
Işık Kumanda ŞÜKRÜ KIRIMOĞLU
Kondüvit CEM GEDİK

- ▶ İSTİKLÂL MARŞI
- ▶ KONSERVATUVAR MARŞI
- ▶ İLK MEZUNLARIN SALONA GİRİŞİ

- ▶ MAARİF VEKİLİ HASAN ÂLİ YÜCEL'İN KONUŞMASI
- ▶ KONSERVATUVAR MÜDÜRÜ
ORHAN ŞAİK GÖKYAY'IN KONUŞMASI
- ▶ ÖĞRENCİLERDEN NÜZHET ŞENBAY'IN KONUŞMASI

- ▶ GENÇ SANATÇILARDAN "OTELCİ KADIN"
(Okuma Tiyatrosu).
- ▶ İLK MEZUNLARIN TAKDİMİ
- ▶ KONSERVATUVAR MARŞI
- ▶ SAHNEYE GEÇİŞ (İLK MEZUNLAR)
- ▶ EROL GÖMÜRGEN'İN KONUŞMASI
(Devlet Op. ve Balesi Gn. Md.)
- ▶ Prof. BOZKURT KURUÇ'UN KONUŞMASI
(Devlet Tiy. Gen. Md.)
- ▶ KÜLTÜR BAKANI
NAMIK KEMAL ZEYBEK'İN KONUŞMASI

Genel Müdür Doç. EROL GÖMÜRGEN
Genel Koordinasyon İLHAN YILGÖR
Koro Şefi METİN GERÇEKER
Piyano MARIAN VARINSKY
Koro İSTİKLÂL MARŞI VE
KONSERVATUVAR MARŞI

SERPİL ÇİLOĞLU
ALEV ATEŞ
BANU OKANDAN
MERAL BAYOL
NURAY ERGÜL
NURAY SARIOĞLU
CANDAN YALÇIN
FERDA YETİŞER
ŞEBNEM GİRGINKOÇ
TÜLAY İLDEN
ERGİN ÖZKAZANÇ
ÖZDEN ÖZBEK
ŞENOL TALINLI
YALÇIN ARIBAL
İZZET ÇİVRİL
BÜLENT MALLI
GÖKHAN YAŞAR
HAMİ DOĞRU
ATILLA KUŞTAN
MEHMET YILMAZ
TUNCAY KURTOĞLU

KAPANIŞ

Flüt YAPRAK OKTAY
Klarnet FERHAT GÖKSEL
Korno MURAT ARAMAN
Arp BAHAR GÖKSU

NERMİN SAROVA

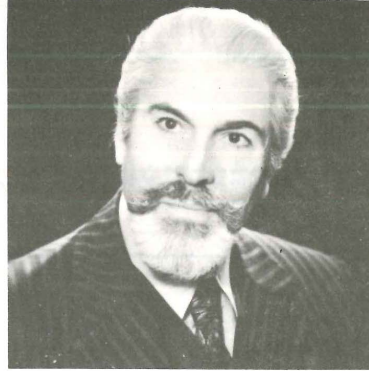
1920 yılında İstanbul, Şehzadebaşı'nda dünyaya geldi. İlkokulu İstanbul'da, orta okulu Malatya ve İstanbul'da okudu. Lise birinci sınıfa devam ederken, 1936'da, Mühsin Ertuğrul'un Ankara Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü için açtığı sınava Shakespeare'in "Hırçın Kız"ından hazırladığı bir parçayla girdi ve kazandı.

İlk yıl 27 kişiyle eğitimine başlayan Ankara Devlet Konservatuarında 5 yıl yatılı okuyarak 1941 yılında mezun oldu.

Tatbikat Sahnesi yıllarında, Prof. Carl EBERT'in yönettiği Julius Caesar, Otelci Kadın, Faust, Denize Giden Atlılar ve bir çok başka oyunda daha rol aldı.

Devlet Tiyatrosu yasasının çıkması ve Vakıf Apartmanının Devlet Tiyatrosu'na tahsis edilmesiyle birlikte Genel Müdür Muhsin Ertuğrul idaresinde, Mahir CANOVA'nın yönetiminde, Ahmet Kutsi TECER'in "Köşebaşı" adlı oyunun çalışmalarında görev aldı. Bütün sanatçıların sevgi, coşku ve özveriyle katıldığı bu çalışma Devlet Tiyatrosu'nun kendi sahnesinde seyircilerine sunduğu ilk temsil oldu.

1948'den, Devlet Tiyatrolarından emekli olduğu 1985 yılına kadar "Antigone", "Kral Oidipus", "Kibarlık Budalası", "Yanlışlıklar Komedyası", "Kıskaçlar", "Derin Mavi Deniz", "IV. Henri", "Mera ki", "Cadı Kazanı", "Hamlet", "Hürrem Sultan" gibi daha bir çok oyunda önemli roller aldı.

NÜZHET ŞENBAY

1910 yılında Üsküdar'da dünyaya geldi. İlk, Orta, Lise öğrenimini İstanbul'da yaptı. Daha sonra Ankara'ya gitti ve bir süre Ziraat Bankasında çalıştı. Bu dönemde Ankara Halkevi Tiyatro kolunda görev aldı; birçok eserde önemli rollerde başarılı çalışmalar yaptı. 1936 yılında Devlet Konservatuarı Tiyatro bölümünün açılması üzerine, okulun ilk öğrencilerinden birisi olarak, beş yıllık yüksek öğrenimini tamamladı ve 1941 yılında Tiyatro Yüksek bölümünden mezun oldu. Sahne çalışmaları sürerken, Prof. Carl Ebert ve öğretmenlerden kurulu bir jürinin uygun bulmasıyla okulda diksiyon asistanı olarak çalışmaya başladı. Öğrencilerin yararlanacağı ilk Diksiyon kitabını hazırladı. Ses eğitimi konusunda bilgi edinmek için, Milli Eğitim Bakanlığının izniyle Fransa'ya gönderildi. Paris konservatuarında Prof. Georges le Roys ile çalıştı. İki yıl sonra yurda döndü. Uzun bir süre sahne çalışmalarıyla Diksiyon öğretmenliğini birlikte sürdürdü. Daha sonra emekli oluncaya kadar Ankara Devlet Konservatuarı Diksiyon öğretmeni olarak görev yaptı. Misafir aktör olarak bazı eserlerde rol aldı.

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümünde, Radyo ve Televizyon spikerlik kurslarında, çeşitli kuruluşların, konusuyula ilgili çalışma programlarında ders verdi. Diksiyon sanatı ve tiyatro çalışmalarıyla ilgili yazıları ve yayınlanmış beş kitabı vardır.

MAHİR CANOVA

1915 yılında Kavala'da doğdu. İlk eğitimine İzmir'de başladı. Orta öğretimi, İstanbul Muallim Mektebi, Gazi Terbiye Enstitüsü ve Necati Bey öğretmen okullarında tamamlayarak 1935 yılında öğretmen olarak Eskişehir'e atandı. 1936/37 yılında Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü yatılı sınavını kazanarak, 1941 yılında pekiyi derece ile mezun oldu.

Mahir CANOVA mezuniyeti ile birlikte rejisör yardımcılığı ve Konservatuardaki Mimik ve Sahne Öğretmenliği görevini birlikte yürütmeye başladı.

Daha Konservatuar 2. sınıfta öğrenirken Prof. Carl EBERT'in yardımıyla Almanya ve Fransa'ya görgü, bilgi artırmak için gönderilen CANOVA, kendi okuduğu okul da Bölüm Başkanlığı, Devlet Tiyatroları'nın da Rejisörlük ve Başrejisörlük görevlerini yürüttü.

Küçük Tiyatro'nun açılışından (1947) Ahmet Kutsi Tecer'in "Köşebaşı", Büyük Tiyatronun açılışında yine Tecer'in "Koroğlu" adlı oyunlarını yönetti.

Yönettiği bütün oyunlarda başarı kazanan ve seyircinin ilgisini tiyatroya çekmeyi başaran Mahir CANOVA, 1972 yılında, Bursa Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu'nda 100. rejisini tamamladı.

Devlet Tiyatroları'ndaki çalışmalarının dışında, gerek yurtiçi, gerekse yurtdışında bir çok tiyatro çalışmasına katılan Canova 1949'da Hasanoğlu Köy Enstitüsünde, 1959'da İzmir Şehir Tiyatrosu'nda, 1956'da İzmir Ara Tiyatrosu'nda İzmir Devlet Tiyatrosu'nda, Kent Oyuncularında, Arena Tiyatrosu'nda çeşitli

oyunlar yönetti. Bir çok tiyatro ve sanat dergilerinde yazılar yazdı. Halkevi Merkez Yönetim Kurulu'nda görev olarak tiyatro kursları açtı, bu kurslarda, bugün tiyatro hayatımızda önemli yerleri olan sanatçıları yetiştirdi.

Sanat hayatı boyunca hemen hemen hiç boş durmayan Mahir Canova, son olarak Isparta Belediyesi Şehir Tiyatrosu'nun kuruluş çalışmalarına katıldı, seçmeleri yaparak kursları planladı ve başlattı.

MELEK ÖKTE (1919 - 1975)

1919 da Kastamonu'da doğmuştu. Devlet Konservatuarının ilk mezunlarından (1941). O tarihten bu yana Tatbikat Sahnesi'nde ve Devlet Tiyatrosunda görev yapmıştır. Melek Ökte sanatçı olarak 50 ye yakın eserde rol almış, yerli ve yabancı bazı eserler sahneye koymuştur. Rol aldığı eserler arasında Bizim Şehir, Faust, Müfettiş, Köşebaşı, Kadınlar arasında, Knock, Bir Komiser Geldi, Hamlet, Hile ve Sevgi, Tersyüz, Yanlış Yanlış Üstüne, Vatan İsterse, Avanak, Yaslı Aile, Tanılar ve İnsanlar, Keçiler Adası, Çayhane, Oturma Odası, Arzu Tramvayı, Bernarda Albo'nun Evi adlı piyesler bulunmaktadır. "Bütün gün ağaçlarda" adlı oyunu hem sahneye koymuş, hem de başrolünü oynamıştır. Melek Ökte'nin Devlet Tiyatrosunda sahneye koyduğu eserler arasında Gelin, Evlat Evlatır, Pollyanna da vardır. İstanbul'daki özel bir tiyatrodaki "Gelin" piyesinde konuk sanatçı olarak oynamıştır.

Melek Ökte, bir süre İzmir Devlet Tiyatrosunun da Müdürlüğünü yapmıştır.

ERTUĞRUL İLGİN

2.3.1917 de İstanbul'da doğdu o zaman Üsküdar'da Selâmsızda bulunan Fransız okuluna 4 yaşında iken girdi. 11 yaşında ilk okulu sonra da Galatasaray Lisesinin orta kısmını bitirdi. Galatasaray'ın lise kısmında okurken 1936 senesinde Ankara Devlet Konservatuarı tiyatro bölümü imtihanına girdi. Kazanarak Ankara Devlet Konservatuarına yatılı olarak kabul edildi. Fransızca bildiği için Konservatuarın kurucusu Prof. Carl Ebert'in hem talebesi, aynı zamanda da almanca tercümanı yanında olmadığı günlerde derslerini fransızca olarak veren Prof. Ebert'in derslerini hem dinledi hem de arkadaşlarına tercüme etti.

1941 de Konservatuarın yüksek bölümünü Prof. Carl Ebert'in Opera ve Tiyatro Rejisör Asistanı olarak birincilikle Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Altın saat mükâfatını kazanarak bitirdi.

Aynı yılda İnkilâp Kitabevi Ertuğrul İlgın'ın Shakespeare'den tercüme ettiği Romeo ve Juliette isimli eserini bastı.

1940 - 1941 senelerinde Konservatuarda talebe iken Türkçeyi iyi konuştuğu için zamanın Maarif Vekili Hasan Ali Yücel kendisine Ankara Radyosunda spiker olarak vazife verdi.

Mezun olduğu yıl Konservatuarda Sahne ve Fonetik öğretmeni olarak görev aldı. Aynı zamanda Prof. Carl Ebert'in sahneye koyduğu eserlerde hem oynadı hem de Reji Asistanlığı yaptı.

Ertuğrul İlgın Prof. Carl Ebert'in yetiştirdiği ilk Türk Opera Rejisörüdür.

İlgın'ın ilk sahneye koyduğu eser Puccini'nin La Boheme isimli operasıdır. Bunu Madame Butterfly, Fidelio, Tosca, La Traviata, Saraydan Kız Kaçırma, Othello, Lucia, İnci Avcıları, Carmen, Sevil Berberi, Satılmış nişanlı ve diğer operalar takip etmiştir.

Tiyatro sanatkanı olarak da Shakespeare, Goethe, Schiller, Molière, Goldoni ve İbsen'in bir çok piyeslerinde ve Türk yazarlarının eserlerinde pek çok baş rolü canlandırmıştır.

Paris Turnesinde İlgın'ın sanatçı arkadaşları ile beraber Fransız seyircisi önünde oynadıkları Molière'in Don Juan'ı Devlet Tiyatrosuna haklı bir muvaffakiyet kazandırmıştır.

Prof. Carl Ebert İlgın'ı, İngiltere'de rejisörlüğünü yaptığı Glyndbourne Operasında senelerce reji asistanı olarak yetiştirdi ve çalıştırdı.

İlgın, Fransızca - Almanca ve İngilizceyi ana dili gibi konuşmaktadır.

Muazzez KURTOĞLU

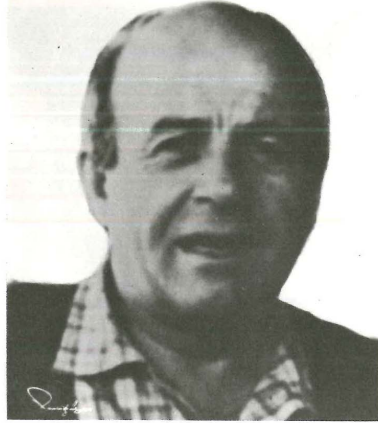
1936'da, Ankara Devlet Konservatuarı açıldığında temsil bölümüne, o yıl Musiki Muallim Mektebini bitirmiş olan iki kız öğrenci verilmiştir, bunlardan biri Melek Saltıkalp, öteki de Muazzez Yücesoy. Ben Muazzez'i 1939 mayısında, Bursa'dan Musiki Muallim Mektebi'ne müdür olarak verildiğim zaman tanıdım. Bu okula verilmiş olan bir öğretmenin, hele bu bir yatılı okul ise, kim olduğunu tanıtmaması için takdim gerekmez. Sanırım, bu okulda ben ilk Muazzez'i tanıdım. Cüneyt'in ve Ertuğrul'un da bulunduğu bir yemek masasında. Bir ömrün sonunda varılan çözülmüş bir dostluğa, kimi kez insan, bir görüşte sahip çıkar, öyle oldu bu çocuklar için. Yıllardır beraberimiz gibi bir hava estiriyoruz.

Musiki ile yakın aşinalığı olan bir aileden geliyordu Muazzez... Ama ilk bakışta onu bu temsil bölümüne sürüklemişlerdi, konuşmalarımızda bunu hep söyler dururdu, bir "oyuncu" değil, bir sürü çocuğu olan bir anne olmak istiyordu, yahut istiyormuş vaktinde... Bu onun bir eve duyduğu hasretin ifadesiydi, bu hasreti onun şimdiki bir başka evi olan sahnede dindirme gücünü bulmuştu, umarım.

Muazzez, sanırım, belki de hiç aklında olmadan, bir öğrenci sırasından bir sanat tahtına çıkmış mutlulardan biridir. Onu temsil bölümüne ayıranlar, ilkin, inceliğine ve güzelliğine bakıp, sahnenin yaraşığı olsun diye düşünmüşlerdir, belki de. Öyledir de, sahnenin yıllardır yaraşığı ve yakışığıdır o... Bence Muazzez, daha ilk oyun provalarında kendi kendini keşfeden bir sanatçıdır. Bir sanatçının kaç yönü vardır? O, bir prizma gibi, her ışık oyununda bir başka renk gösterir bize. Muazzez'in de biz, her rol aldığı oyunda, yeni bir ışığını buluyoruz. Sanatçının hüneri, hattâ, aylar ça süren tek oyunda bile, her sahneye çıkışta kendisini yenilemesi değil midir? Muazzez işte bu sırta ermiştir.

Bu kutlamada, bilirim ki o, sahnemize ilk doğduğu günlerin heyecanını, halcanı nı, zevkini ve ihtirasını yaşamaktadır. Onun kendine güveni, bizim ona güvenimizden çok fazladır, haklı olarak.

Daha uzun yıllar adını dillerde ve kendisini sahnede dolaşır bulmak bizim de sevincimiz olacaktır.

Salih CANAR (1909-1971)

1909 yılında İstanbul Üsküdar'da dünyaya geldi. Naciye Hanım ile bahriye subayı Adem Beyin üç çocuğundan biri olan Salih Canar, öğrenimine Toptaşı Sokullu Mehmet Paşa Numune mektebinde başladı. Orta öğreniminde yine İstanbul'da tamamladı.

1927 yılında Ankara'ya geldi ve birinci sanat okulunda memur olarak hayata atıldı. Bu yaşantısının yanı sıra Halkevinin temsil koluna yazılıp piyeslerde rol almaya başladı. Böylece bütün hayatını kapsıyacak olan tiyatroya ilk adımını attı.

1936 yılında yeni açılan Devlet Konservatuarı tiyatro bölümüne girdi. 1941 de (ilk mezunlardan) bitirdi.

1942 - 43 yıllarında vatanî görevini yapan Canar 1944 ün 10 Temmuzunda evlendi. 1945 te Konservatuar tiyatro bölümü "mimik - rol sahne" hocalığına atandı. Sahne sanatkarlığını ve öğretmenliği beraber yürütüyordu.

1952 de Devlet Tiyatrosu Genel Müdürlüğü tarafından inceleme amacıyla Avrupa'ya gönderildi. Özellikle : Almanya, Avusturya, Fransa ve İngiltere'de ünli tiyatroların çalışmalarını izledi.

1956 da İzmir Devlet Tiyatrosunun kurulmasında görev aldı, sonra bu tiyatronun ilk müdürü oldu. İki yıl sonra tekrar Ankara'ya dönerek eski yaşantısını sür-

dürdü. İzmirdeki bu görevinden önce Devlet Tiyatrosu Genel Müdür Yardımcılığında bulundu. Aynı yıllarda radyo temsilcilerinin genel yönetmenliğini yaptı.

Devlet Tiyatrosunun yurtiçi turlerinin çoğuna oyuncu ve yönetici olarak katılan Canar, yurtdışı turlerinden: 1963 de Paris'te Sarah Bernhard Tiyatrosundaki Uluslararası Tiyatro Şenliğine de On İkinci Gece'de "Sir Toby" rolü ile katıldı. Devlet sahnelerinde (Tatbikat sahnesi dahil) ilk oynadığı piyes "Gülünç Kibarlar" son oynadığı ise "Gece Bekçileri" dir. Kendi ifadesiyle adını iki piyesle duyurmuştur tiyatro dünyasına :

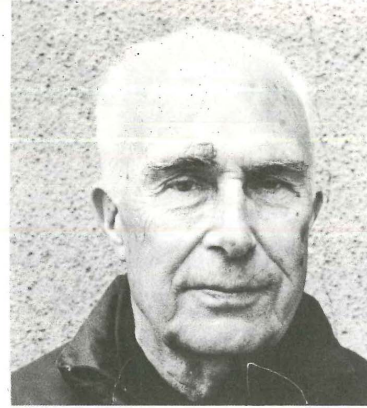
"Paydos" ve "Cimri"

1963 yılında her iki gözüne de perde indi. Hayatının en kötü günleri bu yıllarda başlar.

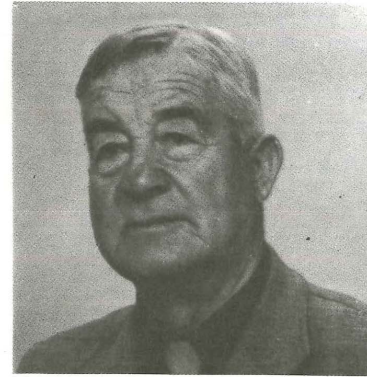
"Bir tiyatro sanatçısı duygularını en mükemmel şekilde gözleri ile anlatır. Göz sahnede çok önemlidir" diyen Salih Canar'ın sıkıntısını anlamak zor değildir sanırım. Geçirdiği başarılı iki ameliyattan sonra, 1969 yılında tekrar sahnesine kavuştu.

1968 yılında okuldaki hocalık görevinden kendi arzusu ile ayrıldı. 1971 Ağustosunda da Devlet Tiyatrosundan emekli oldu.

Bundan tam bir ay sonra 9 Eylül 1971 Perşembe günü saat 11.35 te aramızdan ayrıldı.

TURAN ÜÇER 1914 yılında doğan Turan Üçer 1941 de Devlet Konservatuarı'ndan mezun olduktan sonra askere gitti. Bando sınıfına ayrılarak Binbaşılığa kadar kaldı. Daha sonra askerlikten ayrılarak Polis Koleji'nde Emniyet Müdürü rütbesi ile müzik öğretmeniği yaptı. 1972 yılında kendi isteği ile emekli olmuştur.

MUSTAFA CANER (1917 -) Türk kornoçular. 1333 = 1917'de doğup 1941 Haziranı ADK'nın korno bölümü orta dönemini pekiyi aşamasıyla bitirerek CSO'na korno üyesi atanmış, yakın yıllarda dek 3. korno üflemişti.

HASAN KALE (doğ. 1915) Türk klarinetçiler ve çalgı yapımcısı . 1331 = 1333 = 1915 yılında Kocaeli'nin Uzunlar'ta bucağına bağlı Acısu köyünde doğdu. İstanbul'un İnönü Yatı Okulu'ndan sonra 1931'de İBK yatı bölümüne girek Braun'dan beş yıl keman, ayrıca C. Dölener'den klarinet çalıştı. 1937'de buranın son sınıfından ayrılıp 1938'de Ankara I. Ortaokulu'nu bitirdi ve ADK'nda Richter - Knauer'in klarinet öğrencisi oldu. Konservatuarı klarinet dalından 1941 Haziranında bitirdiyse de daha 1939'da okuma sınavı vererek CSO'na alınmış, 1941'edek basklarinet çalmış. İki buçuk yıl süren askerliğini 6. Tümen (Bandırma) bandosu subayı olarak yapıp 1944'te bitirdiği, o yılın 30 Mayıs günü ADK Tatbikat Sahnesi klarinet asistan adaylığına atandı, bir yandan da ADK'nın çalgı onarım atölyesinde karşılıksız çalışmaya koyuldu. Altı yıl sonra, 1950'de 4489 sayılı yasa uyarınca Almanya'ya gönderildi, bakır üfleme çalgıları yapan Kurt Scherzer firmasında iki yıl görgü ve bilgisini artırıp 1952 Ağustos'u döndü ve ADK'nın üflemeli çalgılar onarım atölyesini kurup başına geçti. 1963'te yeniden Almanya'ya gönderilerek Suabya ilinin Burgau kasabasındaki Karl Hammerschmidt firmasında ağaç üfleme çalgılarının yapımı konusunda uzmanlaştı. Bütün üfleme çalgılarını onarmakta olmasından ayrı olarak üç tane de Boehm sistemi metal flüt yapmış, bunlardan birini ADK satın almıştı.

NAZMIYE ÜNLÜ (1919 - 1961) İlk Türk kadın arpçılar. 1335 = 1919'da Osmaneli'nde doğdu. Eskişehir Lisesi'nde okurken, daha önce başladığı kemanı ilerletmek düşüncesiyle MMM'ne girdiyse de elinin yatkınlığı dolayısıyla keman yerine arp dalına alındı, ADK'nın açılmasıyla oraya geçerek 1941'de okulu birincilikle bitirdi., İsmet İnönü'nün koyduğu armağanı kazandı ve CSO'nahemen arp üyesi atandı. Orkestra dinletileriyle opera eşliklerinde çaldığı gibi Ankara Radyosu'nda dinletiler de verdi. Yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak 12 Şubat 1961 günü öldü. Muzaffer Ünlü ile evlenmeden önceki kızlık soyadı Sakarya idi.

SENİHA KAYAR (1922 -) Türk sopran. Biga'da 23 Ağustos 1338 = 1922'de doğdu, 1934'te Ankara MÖO'na, oradan 1936'da ADK arp bölümüne geçti, 1941 Haziranı orta dönemi bitirdi. Öğrenciliğinden beri korosunda söylediği Devlet Konservatuarı Tatbikat Sahnesi'nin ADOp olmasıyla buraya geçerek bütün operaların korolarında görev aldı. Kızlık soyadı Çakır iken 18 Ağustos 1958'de Nusret Kayar ile evlenerek Kayar soyadını almıştır. Bir oğlu vardır.

TÜRK İSİM
Kütüphanesi Arşivi
No 058-113/2

ESAT TOLGA (1914-1946)

Askeri Okul Süvari sınıfından gelecek Ankara Devlet Konservatuarına giren Esat Tolga 1941 yılında Tiyatro Yüksek Bölümünü bitirerek mezun oldu. Otelci Kadın oyununda Mahir Canova ile Fabrizio rolünü üstlendi. Tatbikat Sahnesi uygulama çalışmaları sırasında stajyer sanatçı olarak görev yaparken yakalandığı hastalıktan kurtulamıyarak aramizdan ayrıldı.

Şah . la .

rip şu dağ . la . rın kö . pü . ren su . la . rın .

dan lu . tu . şan gö . nül . . le . . re ses ver . .

T. C.
Kültür ve Turizm Bakanlığı
İstanbul Devlet Tiyatrosu Müdürlüğü
Sayı :

POSTADA SÜRÜJ
SAĞLAMAK
İSTİYORSANIZ POSTA
KODU KULLANMAYI
ALİŞKANLIK HALINE
GETİRİNİZ

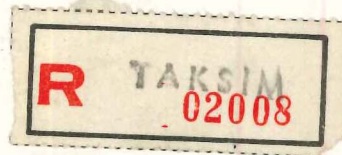
50. Yıl
Konservatuar

SAYIN ORHAN ŞAIK GÖKYAY

KAYIŞDAĞI CAD. GÖKÇEÖREN SK.
NO:13

1 Haziran 1991

GÖZTEPE/İSTANBUL

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 049-113

50